

INDKOMST- OG FORMUESKATTELOVEN

Af

Fuldmægtig i Statistisk Departement **O. B. Kofoed.**

I Anledning af Indførelsen af Ratebeskatningen ved Lov Nr. 534 af 4. Okt. 1919 skal der i det følgende kortelig foretages en Sammenstilling med de tidligere Skattelove og anføres nogle Betragtninger af skatteteknisk Natur til Belysning af de nye Beskatningsregler.

Beskatningsprocenterne efter de tidligere Skattelove fremgaar af følgende Oversigt, forsaavidt den ordinære Beskatning for Personer angaar. Lovens Dato er anført foroven og i Parantes herunder de Skatteaar, hvori den har været gældende. (Se Tabellen S. 66).

Den første Indkomstskat udskreves med fra 1.3 % af de laveste til 2.5 % af de højeste Indtægter. I 1909 forøgedes Progressionen i Anledning af Forsvarslovens Vedtagelse til 4.0 % og i 1912 og 1915 yderligere til 5.0 % og 6.0 %. For de tre Skatteaar 19^{17/18}—19^{19/20} er der som midlertidig Foranstaltning sket nogen Lempelse for de mindste Indtægter, medens de i Loven af 1903 fastsatte Skatteminima er bevaret uændrede. Indtægtsgruppernes, Skattesatsernes Antal er blevet lidt større, selv om et Par Delinger, der indførtes i 1912, er opgivet i 1915.

Formueskatten, der begyndte med en enkelt Promille-

	13. Oktbr. 1917 (19 ¹⁸ / ₁₀ —19 ¹⁵ / ₂₀)	14. Maj 1917 (19 ¹⁷ / ₁₈)	10. Maj 1915 (19 ¹⁵ / ₁₀ —19 ¹⁶ / ₁₇)	8. Juni 1912 (19 ¹³ / ₁₄ —19 ¹⁴ / ₁₅)	30. Sept. 1909 (19 ¹⁰ / ₁₁ —19 ¹² / ₁₃)	15. Maj 1903 (19 ⁰⁴ / ₀₅ —19 ⁰⁶ / ₁₀)
	%	%	%	%	%	%
Af Indtægt						
under 1 000 Kr.	0.5	0.5	1.4	1.4		
paa 1 000 Kr.— 1 500 Kr.	1.0	1.5	1.5	1.5	1.3	1.3
- 1 500 - — 2 000 -	1.5					
- 2 000 - — 3 000 -	1.6	1.6	1.6	1.6	1.4	1.4
- 3 000 - — 4 000 -	2.1	2.1	2.1	2.1	1.8	1.5
- 4 000 - — 5 000 -	2.3	2.3	2.3	2.3		
- 5 000 - — 6 000 -	2.4	2.4	2.4	2.4	2.0	1.6
- 6 000 - — 8 000 -	2.7	2.7	2.7	2.6	2.2	1.7
- 8 000 - — 10 000 -	3.0	3.0	3.0	2.9	2.4	1.8
- 10 000 - — 15 000 -	3.3	3.3	3.3	3.1	2.6	1.9
- 15 000 - — 20 000 -	3.7	3.7	3.7	3.4	2.8	2.0
- 20 000 - — 30 000 -	4.1	4.1	4.1	3.6	3.0	2.1
- 30 000 - — 40 000 -	4.5	4.5	4.5	3.8	3.2	2.2
- 40 000 - — 50 000 -	5.0	5.0	5.0	4.1	3.4	2.3
- 50 000 - — 75 000 -				4.5		
- 75 000 - — 100 000 -	5.5	5.5	5.5	4.6	3.7	2.4
- 100 000 - — 200 000 -				4.9		
- 200 000 - og derover	6.0	6.0	6.0	5.0	4.0	2.5
Af Formue						
under 15 000 Kr.	0.65	0.65	0.65	0.65	0.60	
paa 15 000 Kr.— 30 000 Kr.	0.90	0.90	0.90	0.90	0.80	
- 30 000 - — 50 000 -	1.25	1.25	1.25			
- 50 000 - — 100 000 -	1.40	1.40	1.40	1.15		
- 100 000 - — 200 000 -	1.60	1.60	1.60	1.26	1.00	0.60
- 200 000 - — 500 000 -	1.85	1.85	1.85			
- 500 000 - — 1 000 000 -	2.15	2.15	2.15	1.25		
- 1 000 000 - og derover ...	2.50	2.50	2.50			

sats af 0.60, er ved Lovene af 1909, 1912 og 1915 vokset til at omfatte 8 Formuegrupper, der beskattes med fra 0.65 til 2.50 p. m.

Foruden den ordinære Skat er der i de sidste Aar ogsaa opkrævet en Tillægsskat, og i omstaaende Oversigt er dels anført denne Tillægsskats Satser, dels oplyst, hvor mange Procent og Promille, der er betalt i ordinær Skat og Tillægsskat tilsammen. (Se Tabellen S. 68).

For de to Skatteaar 19^{17/18} og 19^{18/19} betragtedes Tillægsskatten paa Indkomst og Formue som udgørende én Skat, og denne betaltes af den enkelte Skatteyder kun, hvis den var større end hans Merindkomstskat. For Skatteaaret 19^{19/20} løsgjordes Tillægsskatten paa Formuen for dette Baand, saaledes at denne skulde erlægges uden Hensyn til Merindkomstskatten og kun Tillægsskatten paa Indkomsten skulde bortfalde, hvis den var mindre end Merindkomstskatten. For Tillægsformueskat kunde man kun slippe, naar Formuen var under 100 000 Kr. og Indkomsten ved de tre Skatteaar var under henholdsvis 2 000, 2 500 og 3 000 Kr. Foruden de nævnte Skatter opkræves i Skatteaaret 19^{19/20} tillige Ekstraskatten „det femte Kvartal“ efter Lov 4. Okt. 1919, en Skat, som der iøvrigt her skal bortses fra paa Grund af dens ganske ekstraordinære Karakter.

Vender vi herefter tilbage til foranstaaende Oversigt, ses det, at der, for at faa de paakrævede Millioner ind, har været nødvendigt at gaa op til meget høje Skattesatser for de største Indtægter og Formuer, og en Følge heraf har det igen været, at man for ikke at faa Springene fra Gruppe til Gruppe for store, har været nødt til at indføre flere Grupper, flere Satser, hvad der særlig for Indkomstskattens Vedkommende naturligvis ogsaa er fremskyndet ved det stærkt stigende Antal store Ansættelser.

Denne Forøgelse af Skattesatsernes Antal har dog ikke været tilstrækkelig til at sikre en blot nogenlunde jævn Progression. Hvad enten vi ser paa Tillægsskatten alene (i

		Tillægsskat		Ordinær Skat +/- Tillægsskat i Skatteaarene			
		21. Decbr. 1918 (1919/20)	13. Oktbr. 1917 (1918/19)	14. Maj 1917 (1917/18)	1919 20	1918 19	1917 18
		o. o.	o. o.	o. o.	o. o.	o. o.	o. o.
Af Indtægt							
under 1 000 Kr.		0,00	0,00	0,00	0,5	0,5	0,5
paa 1 000 Kr. --- 1 500 Kr.		0,00	0,00	0,00	1,0	1,0	1,5
- 1 500 - --- 2 000 -		0,00	0,00	0,00	1,5	1,5	
- 2 000 - --- 3 000 -		0,00	0,00	0,00	1,6	1,6	1,6
- 3 000 - --- 4 000 -		0,00	0,00	0,00	2,1	2,1	2,1
- 4 000 - --- 5 000 -		0,00	0,00	0,00	2,3	2,3	2,3
- 5 000 - --- 6 000 -		0,00	0,00	0,00	2,4	2,4	2,4
- 6 000 - --- 8 000 -		0,25	0,25	0,00	2,65	2,65	2,7
- 8 000 - --- 10 000 -		0,40	0,40	0,10	3,10	3,4	3,1
- 10 000 - --- 15 000 -		0,80	0,80	0,15	4,1	4,1	3,45
- 15 000 - --- 20 000 -		1,20	1,20	0,30	4,9	4,9	4,6
- 20 000 - --- 30 000 -		1,50	1,50	0,60	5,6	5,6	4,7
- 30 000 - --- 40 000 -		2,00	2,00	1,50	6,5	6,5	6,0
- 40 000 - --- 50 000 -		2,50	2,50	2,00	7,5	7,5	7,0
- 50 000 - --- 75 000 -		3,50	3,50	3,50	9,0	9,0	9,0
- 75 000 - --- 100 000 -		4,50	4,50		10,0	10,0	
- 100 000 - --- 200 000 -		5,50	5,50	4,50	11,5	11,5	10,5
- 200 000 - --- 500 000 -		6,50	6,50		12,5	12,5	
- 500 000 - --- 1 000 000 -		7,50	7,50	13,5	13,5		
- 1 000 000 - og derover ...		8,50	8,50	14,5	14,5		
Af Formuer							
under 15 000 Kr.		0,00	0,00	0,00	0,65	0,65	0,65
paa 15 000 - 20 000 Kr.		0,00	0,00	0,00	0,90	0,90	0,90
- 20 000 --- 24 000 -		0,00	0,25	0,00	0,90	1,15	0,90
- 24 000 --- 25 000 -		0,00	0,25	0,10	0,90	1,15	1,00
- 25 000 --- 30 000 -		0,35	0,25		1,25	1,15	1,00
- 30 000 --- 50 000 -		1,00	0,80	0,20	2,25	2,05	1,45
- 50 000 --- 100 000 -		2,5	1,30		3,9	2,7	1,90
- 100 000 --- 200 000 -		4,0	1,70	0,40	5,6	3,3	2,60
- 200 000 --- 500 000 -		6,0	2,20	0,60	7,85	4,65	2,45
- 500 000 --- 1 000 000 -		8,0	2,70	0,85	10,15	4,85	3,90
- 1 000 000 --- 5 000 000 -		10,0	3,20	1,25	12,5	5,70	3,25
- 5 000 000 --- 10 000 000 -		12,0			14,5		
- 10 000 000 --- 20 000 000 -		15,0	17,5				
- 20 000 000 Kr. og derover		20,0	22,5				

Skatteaaret 19¹⁹/₂₀ fra 0.25 % til 8.50 % for Indtægten og fra 0.35 p. m. til 20.0 p. m. for Formuen) eller paa denne Skat i Forening med den ordinære Skat (fra 0.5 % til 14.5 % for Indtægten og fra 0.65 p. m. til 22.5 p. m. for Formuen), ses der fra en Skattesats til den næste at være Spring paa indtil 5.0 p. m. for Formuen, og for Indkomstskatten springer Satsene op med 1 % for Tillægsskatten og 1.5 % for Tillægsskat og ordinær Skat tilsammen. Dette vil eksempelvis igen sige, at den ærlige Skatteyder, hvis Regnskab for Kalenderaaret 1918 viser en Indtægt af 100 000 Kr., vilde spare henved 1 500 i Skat, hvis han blot havde røgtet en enkelt lille Forretning med lidt mindre Dygtighed, saaledes at hans Indkomst havde holdt sig lige under 100 000 Kr., og tænker man sig at en lignende Difference bringer en Skatteyder med 1 Mill. Kr. i Indkomst og 20 Mill. Kr. i Formue lige ned under begge disse Tal, vil han spare henved 10 000 Kr. i Indkomstskat og henved 100 000 Kr. i Formueskat i det paagældende Aar, ligesom den, der har tjent mest, faar mindst til sig selv, hvis det drejer sig om to forskellige Skatteydere. Selv om man bortser fra et konstrueret Tilfælde som det sidste, vil det i Praksis meget hyppig dreje sig om betydelige Summer, ganske aabenbare Urimeligheder afdækkes, og Umoraliteten opmuntres.

Man kunde tage Brodden af Urimelighederne ved at fordoble Satsernes Antal en eller flere Gange — en Vej, der var farbar, da det her er lige saa let at finde Procentsatsen blandt 10 som blandt 20 Indtægtsgrupper — men man har villet over i et mere rationelt System, og de nævnte Forhold har da ført til, at Indkomst- og Formueskatteloven for Skatteaaret 19²⁰/₂₁ af 4. Oktober 1919 er gaaet over til for Personbeskatningen at anvende nedenstaaende Skala efter Ratesystemet.

Indtægt.

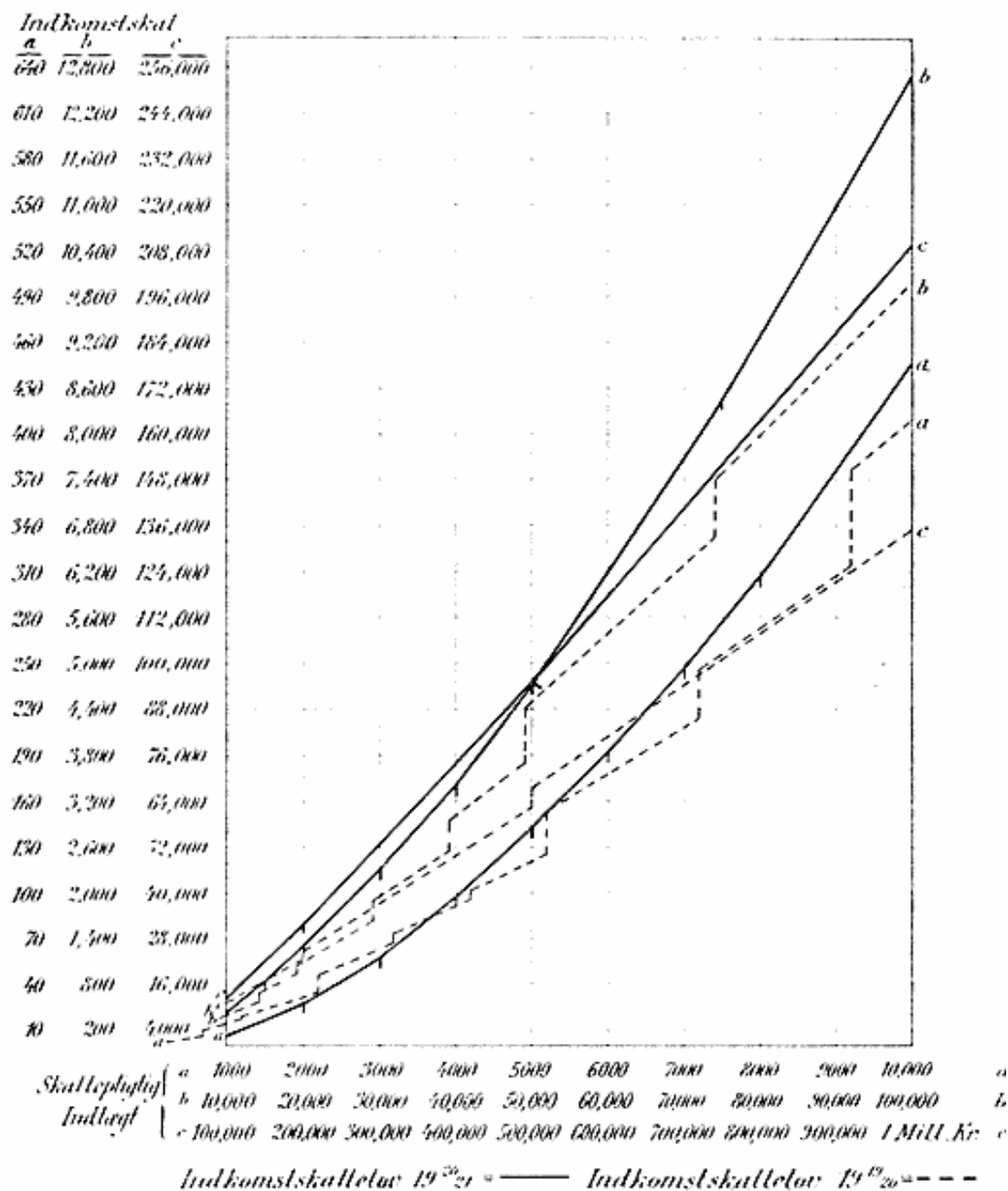
- Hvor den skattepligtige Del af Indtægten ikke er over 500 Kr., svares 0,4 %.
- over 500 Kr., men ikke over 1 000 Kr., svares 2 Kr. af de 500 Kr., 1 % af Resten.
- over 1 000 Kr., men ikke over 2 000 Kr., svares 7 Kr. af de 1 000 Kr., 2 % af Resten.
- over 2 000 Kr., men ikke over 3 000 Kr., svares 27 Kr. af de 2 000 Kr., 3 % af Resten.
- over 3 000 Kr., men ikke over 4 000 Kr., svares 57 Kr. af de 3 000 Kr., 4 % af Resten.
- over 4 000 Kr., men ikke over 5 000 Kr., svares 97 Kr. af de 4 000 Kr., 4½ % af Resten.
- over 5 000 Kr., men ikke over 6 000 Kr., svares 142 Kr. af de 5 000 Kr., 5 % af Resten.
- over 6 000 Kr., men ikke over 7 000 Kr., svares 192 Kr. af de 6 000 Kr., 5½ % af Resten.
- over 7 000 Kr., men ikke over 8 000 Kr., svares 247 Kr. af de 7 000 Kr., 6 % af Resten.
- over 8 000 Kr., men ikke over 10 000 Kr., svares 307 Kr. af de 8 000 Kr., 7 % af Resten.
- over 10 000 Kr., men ikke over 15 000 Kr., svares 447 Kr. af de 10 000 Kr., 8 % af Resten.
- over 15 000 Kr., men ikke over 20 000 Kr., svares 847 Kr. af de 15 000 Kr., 9 % af Resten.
- over 20 000 Kr., men ikke over 30 000 Kr., svares 1 297 Kr. af de 20 000 Kr., 10 % af Resten.
- over 30 000 Kr., men ikke over 40 000 Kr., svares 2 297 Kr. af de 30 000 Kr., 11 % af Resten.
- over 40 000 Kr., men ikke over 50 000 Kr., svares 3 397 Kr. af de 40 000 Kr., 13 % af Resten.
- over 50 000 Kr., men ikke over 75 000 Kr., svares 4 697 Kr. af de 50 000 Kr., 15 % af Resten.
- over 75 000 Kr., men ikke over 100 000 Kr., svares 8 447 Kr. af de 75 000 Kr., 17 % af Resten.
- over 100 000 Kr., men ikke over 200 000 Kr., svares 12 697 Kr. af de 100 000 Kr., 19 % af Resten.
- over 200 000 Kr., men ikke over 500 000 Kr., svares 31 697 Kr. af de 200 000 Kr., 21 % af Resten.
- over 500 000 Kr., men ikke over 1 000 000 Kr., svares 94 697 Kr. af de 500 000 Kr., 23 % af Resten.
- over 1 000 000 Kr. svares 209 697 Kr. af de 1 000 000 Kr., 25 % af Resten.

Formue.

- Af Formuer paa ikke over 15 000 Kr. svares 0,45 p. m.
- Af Formuer:
- over 15 000 Kr., men ikke over 20 000 Kr., svares 10 Kr. af de 15 000 Kr., 1 p. m. af Resten.
 - over 20 000 Kr., men ikke over 30 000 Kr., svares 15 Kr. af de 20 000 Kr., 2 p. m. af Resten.
 - over 30 000 Kr., men ikke over 50 000 Kr., svares 35 Kr. af de 30 000 Kr., 4 p. m. af Resten.
 - over 50 000 Kr., men ikke over 100 000 Kr., svares 115 Kr. af de 50 000 Kr., 6 p. m. af Resten.
 - over 100 000 Kr., men ikke over 200 000 Kr., svares 415 Kr. af de 100 000 Kr., 8 p. m. af Resten.
 - over 200 000 Kr., men ikke over 500 000 Kr., svares 1 215 Kr. af de 200 000 Kr., 11 p. m. af Resten.
 - over 500 000 Kr., men ikke over 1 000 000 Kr., svares 4 515 Kr. af de 500 000 Kr., 13 Kr. p. m. af Resten.
 - over 1 000 000 Kr., men ikke over 5 000 000 Kr., svares 11 015 Kr. af de 1 000 000 Kr., 16 p. m. af Resten.
 - over 5 000 000 Kr., men ikke over 10 000 000 Kr., svares 75 015 Kr. af de 5 000 000 Kr., 18 p. m. af Resten.
 - over 10 000 000 Kr., men ikke over 20 000 000 Kr., svares 165 015 Kr. af de 10 000 000, 21 p. m. af Resten.
 - over 20 000 000 Kr. svares 375 015 af de 20 000 000 Kr., 25 p. m. af Resten.

Ved Ratebeskatningen betaler en Grænseindtægt eller -formue samme Beløb i Skat, hvad enten man beregner Skatten efter den ene eller anden Gruppe, som den er fælles Grænse for. For en Indtægt paa 10 000 Kr. bliver Skatten 447 Kr. ved Beregning efter Gruppen 8 000—10 000 Kr., og ligeledes 447 Kr. efter Gruppen 10 000—15 000 Kr. Ved den tidligere anvendte Beskatningsmaade derimod sprang jo Skattebeløbet med den nye højere Procent pludselig op ved Overgangen fra en Gruppe til en anden. Grafisk udtrykt fremgaar Forskellen af hosstaaende Tavle 1 for Indkomstbeskatningen, hvor den fortløbende Linje angiver det absolute Skattebeløb efter den nye Ratebeskatning for Skatteaaret 19²⁰/₂₁, medens den brudte punkterede Linje angiver Skattebeløbet for Skatteaaret 19¹⁹/₂₀

Tavle 1

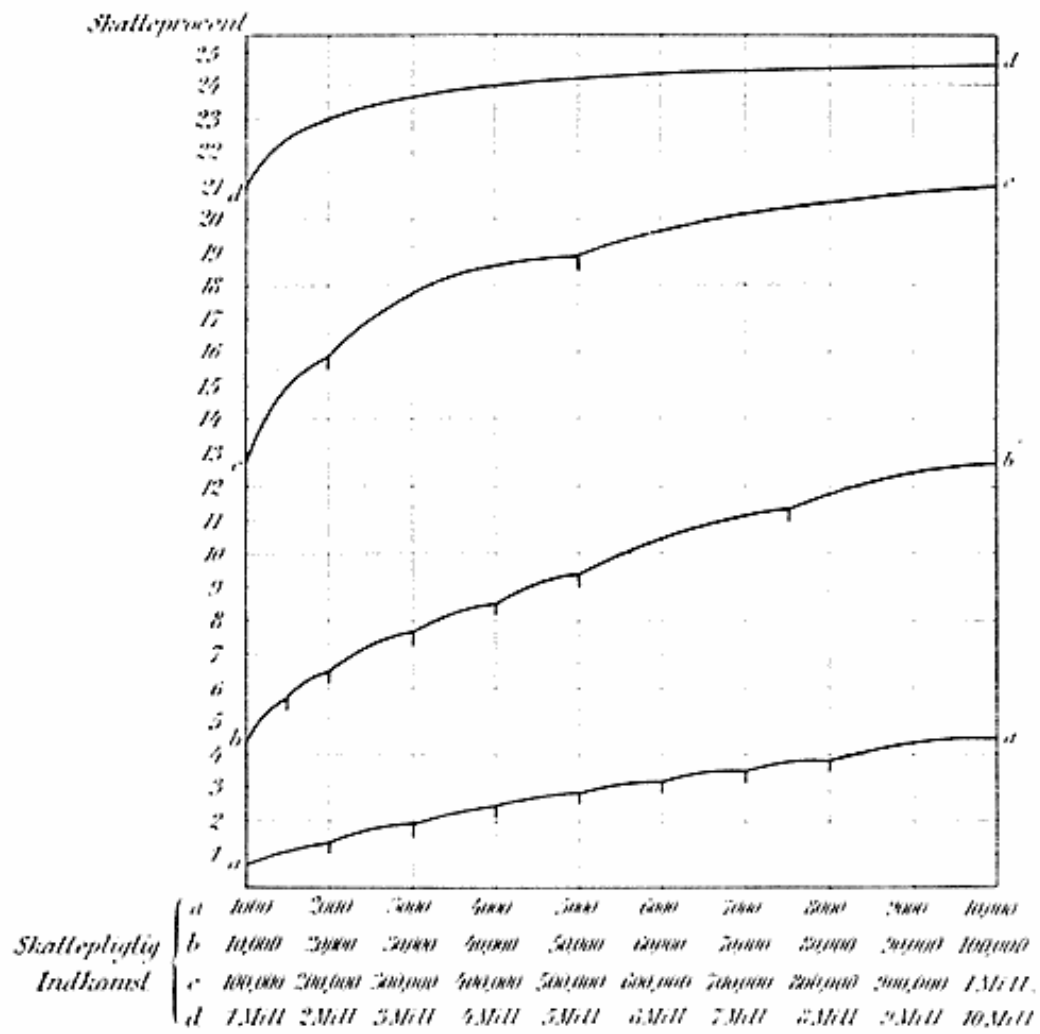

efter den ordinære Skattelov i Forbindelse med Tillægsskatten. Maalestokken for Skatten er anbragt i Tavlens venstre Side, Maalestokken for Indtægten forneden. Indtægten er i den nye Lov at forstaa som den virkelige Indtægt, efter at de legale Fradrag er sket for Eksistensminimum og for Børn. Under Hensyn hertil er der ved den punkterede Linje for Skattebeløbet i 19^{19/20} regnet med et Fradrag paa 800 Kr. — Linjen er forskudt 800 Kr. i Indtægt til venstre — saaledes at Sammenligning passer paa en barnløs Skatteyder i Hovedstaden, en Skatteyder i Provinsbyerne med et Barn og en Skatteyder paa Landet med to Børn.

Paa Tavlen er der paa hver af de to Love tre Kurver *a*, *b* og *c*. Den første gælder skattepligtige Indtægter fra 1 000 til 10 000 Kr., og Skattebeløbet aflæses paa *a*-Søjlen til venstre; *b*-Kurven omfatter Indtægter fra 10 000 til 100 000 Kr., *c*-Kurven Indtægter fra 100 000 til 1 Mill. Kr., og Skattebeløbet aflæses henholdsvis paa Søjle *b* og *c* til venstre. Efter de gamle Beskatningsregler stiger Skattebeløbet proportionalt med Indtægten, saalænge vi bevæger os frem indenfor den samme Beskatningsgruppe. Naar vi en ny Gruppe, springer Beløbet pludselig op paa Grund af den nye højere Sats, der virker paa hele Indtægten, derefter stiger Beløbet igen proportionalt o. s. fr. Derved fremkommer de brudte Linjer. Efter den nye Ratebeskatning derimod stiger Skatten jævnt og fortsat. Ser vi paa *a*-Kurven, stiger Skatten fra 7 Kr. for en skattepligtig Indtægt paa 1 000 Kr. til 447 Kr. for en Indtægt paa 10 000 Kr., og paa Vejen herop til er Kurven drejet opad for hver ny Beskatningsgruppe. Paa tilsvarende Maade forholder det sig med *b*-Kurven for Indtægter fra 10 000 til 100 000 Kr. og med *c*-Kurven for Indtægter fra 100 000 til 1 Mill. Kr.

Sammenligner man Ratebeskatningens Satser med den gamle Beskatning, ses den nye at være lavere for Indtægter under 3 800 Kr., men højere for de større Indtægter,

Tavle 2.

naar lige undtages enkelte Indtægter ved 5 200 Kr., der paa Grund af den gamle Beskatnings Ujævnhed endnu naar at slippe lidt billigere end eller lige saa billigt som før.

Hvis der er Tale om en Beskatning med en for alle Indtægtsstørrelser fælles Skatteprocent, og denne tænkes indtegnet paa Tavlen, vil den danne en ret Linje, der stiger proportionalt med Indtægten. Indføres Progression ved at benytte flere Procenter, faar man den brudte Linje som ved den gamle Beskatning paa Tavlen. Ratesystemet forbinder disse Systemer, saaledes at man faar Progression med Bibeholdelse af den ubrudte Linje. Tænkes en Kopskat afsat paa Tavlen, vil den selvfølgelig danne en vandret Linje.

Undersøger man — ikke det absolute Skattebeløb — men hvor mange Procent de enkelte Indtægtsstørrelser betaler i Skat, faar man for det nye Ratesystem det grafiske Resultat, der er fremstillet i Tavle 2, hvis Opbygning er som i Tavle 1, kun at Søjlerne for de absolute Skattebeløb er erstattet med en Procentkolonne og foruden er Indtægter fra 1 til 10 Mill. Kr. tilføjet.

En Indtægt f. Eks. paa 20 000 Kr. findes paa *b*-Kurven og ses efter den nye Lov at betale lidt under $6\frac{1}{2}$ % i Skat (1 297 Kr.). Skrider vi nu frem henimod Indtægter paa 30 000 Kr., betales der foruden de 1 297 Kr. yderligere 10 % af det, Indtægten er større end 20 000 Kr. Denne højere Procent faar straks Procentkurven til at stige, men efterhaanden som de $6\frac{1}{2}$ % faar mindre Betydning, fordi en stedse stigende Del bliver beskattet med 10 %, bliver Procentkurvens Stigning mindre stærk og derved fremkommer de Buer, der forbinder de Punkter, hvor Beskatningsreglerne skifter. Deles en Gruppe i to lige store Beskatningsgrupper, trækkes Buen ned i Midten, og der dannes to Buer.

Et Ideal var naaet, hvis man kunde erstatte Buerne med rette Linjer, saaledes at Beskatningsprocenten midt i en Gruppe laa lige langt fra Beskatningsprocenterne for

Buens Endepunkter. Selv om dette kunde realiseres ved Hjælp af en eller anden matematisk Funktion, vilde den sikkert være uanvendelig i Praksis, og yderligere vilde det næppe være Umagen værd. Til Bedømmelse af, hvor meget det betyder, at Procentkurven gaar i Buer i Stedet for rette Linjer, skal anføres nedenstaaende Oversigt for Indtægter fra 20 000 til 30 000 Kr., hvor Kol. 2 angiver Skatten efter Loven, Kol. 3 Skatten i % af Indtægten, Kol. 4 Skatteprocenten efter en ret Linje, og den sidste Kolonne endelig Forskellen mellem de to forudgaaende Procenter.

Indtægt Kr.	Skat Kr.	Skat i % af Indtægt	Jævn Skatte- procent	Forskels- procent
20 000	1 297	6.485	6.485	0.000
21 000	1 397	6.652	6.602	0.050
22 000	1 497	6.805	6.719	0.086
23 000	1 597	6.945	6.806	0.107
24 000	1 697	7.071	6.953	0.118
25 000	1 797	7.188	7.071	0.117
26 000	1 897	7.296	7.188	0.108
27 000	1 997	7.396	7.305	0.091
28 000	2 097	7.489	7.422	0.067
29 000	2 197	7.576	7.540	0.056
30 000	2 297	7.657	7.657	0.000

Som det vil ses af Oversigtens sidste Kolonne, naas den største Afvigelse fra den rette Linje noget inden Midten af Gruppen og andrager her under 0.2 %, en Afvigelse, der paa Baggrund af de tidligere Beskatningsregler synes ret ubetydelig, og Afvigelsen indtræder ikke pludselig, men er jævnt stigende og derefter endnu jævner aftagende. Største Afvigelse kan gøres mindre ved Indførelse af flere Indtægtsgrupper, men denne Fremgangsmaade kan saa langt fra tilraades, som det tværtimod sna-

rest maa hævdes, at den nye Skattelov opererer med for mange Grupper. Netop ved Hjælp af Ratesystemets Evne til at give Uregelmæssighederne jævne Overgange, kan det tillades at benytte færre Indtæftsgrupper end ellers, men den nye Lov har 21 mod 20 for den gamle Skattelov i Forbindelse med Tillægsskatteloven. Regner man paa den anden Side med Nødvendigheden af at have Indtægter paa 20 000—30 000 Kr. som en Gruppe, bliver Konsekvensen den, at man ogsaa maa have en Indtæftsgruppe fra 200 000—300 000 Kr., men her har Skatteloven kun Gruppen 200 000—500 000 Kr., maaske under Hensyn til at de her saa meget færre Skatteydere maa taale en mere summarisk Behandling.

Ved Udarbejdelsen af en Ratebeskatning kunde man dernæst mene at burde stræbe efter (uden at benytte altfor brudte Procenter) at faa hele Kurven for Beskatningsprocenterne saa ret som muligt. Paa samme Maade som en Indtægt paa 25 000 Kr. skulde betale en Procent, der laa lige midt mellem Procenterne for en Indtægt paa 20 000 Kr. og 30 000 Kr, skulde enhver Indtægt i Skat betale en Procent, der laa omtrent midt mellem Procenterne for alle de Indtægter, fra hvilke den var lige langt fjærnet i Indtægtsstørrelse. Efter den vedtagne Lov betaler en Indtægt paa 1 000 Kr. 7 Kr. i Skat eller 0.7 % og en Indtægt paa 1 Mill. Kr. 209 697 Kr. eller 21 %; en Indtægt paa 500 000 Kr. skulde da betale godt 10 % i Skat. I saa Tilfælde var man, for at faa et forud angivet større Beløb ind i samlet Skat, nødt til at hæve den næsten rette Beskatningskurve lodret op i sin Helhed eller i den ene eller anden Ende. En saadan doktrinær Stræben efter den rette Linje vil imidlertid vistnok ikke være paa sin Plads. Selvom man for de mindste Indtægter tillige kan regulere Skattebyrden ved Fastsættelsen af de fradragsberettigede Beløb, vil det kunne være nødvendigt at lade Skattekurven knække i Vejret, naar en vis Indtægt er naaet, og rent teknisk vilde det vel nok være et for stærkt Baand paa

den hidtidige Frihed til at manøvrere, som man synes rigtig, for at faa det nødvendige Antal Millioner ind ved Skatten. I alle Tilfælde har Skatteloven ikke taget Hensyn hertil, idet en Indtægt paa 500 000 Kr. ikke betaler 10 % men 19 % i Skat. Opgaven har aabenbart været bunden, ikke alene forsaavidt angaar Skattens Totalbeløb, men ogsaa forsaavidt angaar Skalaens Begyndelse og Slutning, og man har derfor været nødt til at beskatte de højere Mellemindtægter temmelig stærkt.

Det skal endelig anføres, at tænker man sig de gamle Beskatningsprocenter afsat paa Tavle 2, vil de danne vandrette Linjer i forskellige Højder, ligesaa selvfølgelig som en Kopskat vil give en Kurve, der falder fra de smaa mod de store Indtægter.

For Formueskatten kan tilsvarende Betragtninger og Fremstillinger gøres som for Indtægten, men da de saaledes i Princippet er de samme, skal de her ikke gentages. Kun skal det i denne Forbindelse anføres, at Spørgsmaalet om, hvor højt en Gruppering i Skattesatser skal gaa, maa afgøres væsentligst under praktisk Hensyn til, hvor mange saadanne store Skatteydere der er, og Skatteloven synes her at være gaaet for vidt, naar den særlig beskatter Formuer paa 20 Mill. Kr. og derover, da denne Sats ikke har omfattet mere end en enkelt Skatteyder, og da Loven kun gælder for et enkelt Aar. Falder den paagældende Skatteyder bort, vil Gruppen ialtfald let komme til at minde om en Skueret.

Endvidere skal det nævnes, at den nye Lov, som de tidligere, indeholder Læmpelser for Formuer under 100 000 Kr., naar Indtægten er under 3 000 Kr., og disse Formuer beskattes ikke efter Ratesystemet, men efter de iøvrigt i Personbeskatningen forladte Principper. Ved Læmpelserne har man ad en fremkommelig Omvej antagelig villet skaane mere eller mindre erhvervsudytige Formueskatteydere.

Selskabsskatten betales efter nedenstaaende Skala:

Naar Skatteindtægten udgør ¹⁾		
under 6 % af den indbetalte Aktiekapital m. v.....		5 %
6 % eller derover, men under 10 %.....		8 —
10 — — — — — 15 —.....		12 —
15 — — — — — 30 —.....		16 —
30 — — — — — 50 —.....		20 —
50 — — — — — 75 —.....		25 —
75 — — — — — 100 —.....		30 —
100 — — — — —		35 —

Som det vil ses, har man ikke her turdet anvende Ratesystemet, og det skal indrømmes, at det her er noget vanskeligere anvendeligt, da Satsen ikke alene afhænger af Indtægts Størrelse, men ogsaa af dennes Forhold til Aktiekapitalen. Det er i og for sig beklageligt, for Urimelighederne kan her blive meget store. Tænker vi os f. Eks. to Rederier, begge med 10 Mill. Kr. i Aktiekapital, hvoraf det ene har tjent lige 5 Mill. Kr., det andet lidt under, ses det, at det første betaler $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i Skat, medens det sidste slipper henved 250 000 Kr. billigere. Det kan saaledes rigelig give 2 % mere i Dividende, skønt det med samme Kapital har tjent mindre end det andet Selskab. Man kunde uden at gøre det mere indviklet bøde

¹⁾ Ved „Skatteindtægten“ forstaas „Indkomsten“ og ikke, som man skulde tro, Indtægten efter Fradrag af den skattefrie Del af Indtægten, og der er Højesteretsdom for denne Fortolkning af det samme Udtryk i den gamle ordinære Skattelov. Imidlertid har den nye Skattelov forladt den ordinære Skattelovs Beskatningsmaade og er gaaet over til at anvende Fremgangsmaaden efter Tillægsskatte-loven, og her staar: „Naar Indkomsten udgør“. Efter Ordene alene er det næsten tvingende at slutte, at „Skatteindtægten“ saa maa betyde noget andet end „Indkomsten“, og hertil kommer, at et af Argumenterne for Højesteretsdommen var det, at Henførelse til Beskatningsgruppe maatte finde Sted inden Fradrag, fordi det var saaledes ved Personbeskatningen, men i den nye Lov er dette Forhold for Personbeskatningens Vedkommende ændret til det modsatte. Forhandlingerne viser dog, at det ikke har været Meningen at gøre nogen Ændring, og dette kan maaske forventes at blive respekteret.

paa dette Misforhold ved at have 1 Gruppe for hver Procent, Skatten stiger med, hvis man ikke ogsaa her vilde indføre Ratebeskatning, hvad der i og for sig sig vel er muligt, naar Personbeskatningens absolute Skattebeløb, hvormed hver Gruppe begynder, erstattes med en Procentsats. Skalaen vil da se ud som følgende tilfældige Eksempel:

Naar den skattepligtige Indtægt i Forhold til Aktiekapitalen udgør
 indtil 2 % svares Skatten med 5 %
 2—6 % med 5 % af de første 2 % og 10 % af Resten.
 6—10 % med 8 $\frac{1}{2}$ % af de første 6 % og 15 % af Resten.
 o. s. fr.

Til Slut skal der gøres opmærksom paa en mindre betydende formentlig upraktisk Udtryksmaade ved Formuleringen af de nye Beskatningsregler. Vi saa i det foregaaende, at Fordelen ved Ratebeskatningen bestaar deri, at en Grænseindtægt betaler ens, hvilken af de to Grupper man end beregner Skatten efter, og at det derfor er unødvendigt nærmere at bestemme, efter hvilke Grupper man ønsker en Grænseindtægt skatteberegnet, men denne Fordel er ikke udnyttet af Loven, hvis Udtryk er som foran Side 70 anført, eksempelvis „over 20 000 Kr., men ikke over 30 000 Kr. svares 1 297 Kr. af de 20 000 Kr., 10 % af Resten“. Selv Lovtidendes brede Format formaar ikke at rumme Angivelsen i en Linje, og yderligere søger man at tvinge de skattelignende Myndigheder til i disse Tilfælde at foretage en hel Beregning, skønt Skattebeløbet staar anført som Begyndelsesbeløb for den følgende Gruppe. Den rigtige Udtryksmaade vil formentlig være blot at skrive: 20 000—30 000 Kr. o. s. v.